

ТРАЯН ПЪРВАНОВ

КРЪГОВРАТ

chitanka.info

Спря да диша, утихна и трепна смутена,
моя жилава, бедна Душице-Душа,
че ни удря жестокият бяс на остена
и не смеех сред чуждия грях да греша.

Дърпай, моя Душице — добра ми Сивушке,
тъй сме свикнали с този прояден ярем —
из браздите безплодни животът да люшка
твойта руса съдба, моя рехав перчем.

Хайде, пътнице. Новият ден свечерява,
сенки пият от нашата сипкава пот
и сивее заспала небесната плява
в този смръзнал без топлиите плугове свод.

Пак да тръгнем. От синура, моя Душице,
пепелянка ни гледа с разумни очи
и до нея въздиша безпаметна птица,
и на облаци нейната мъка горчи.

А пък ние — по дългия сън в кръговрата
пак да теглим под общия хлъзгав ярем
и да зъзнем с премръзнали устни в зората,
щом и Бог ни забрави в браздите съвсем.

Но ще грейне нататък бездънното време.
Звездна мъка в очите на Бога сълзи.
Тук змията крилата на птица ще вземе,
а пък птицата в земния мрак ще пълзи.

Тук е старото, ново ли наше Начало?
Как ли, моя Душице, да те утеша,
щом ще вземеш днес моето сгърчено тяло
и безплътен ще вляза във тебе, Душа.

*Хайде, трябва да тръгнем, добра ми Сивушке.
Пак да опнем в браздите все този ярем
и съдбата в безкрая все тъй да ни люшка
без да имаме сили дори да умрем.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.